

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ-ΚΡΙΤΙΚΗ

Το βιβλίο αναφέρεται στη ζωή κάποιων νέων στην Αθήνα των αρχών του 20^{ου} αιώνα. Πρωταγωνιστές είναι ο αφηγητής και ο ξάδερφός του. Ο τελευταίος χαρακτηρίζει τον εαυτό του ιδεολόγο, ενώ στην πραγματικότητα αποδεικνύεται ότι περισσότερο ενδιαφέρεται για την άκοπη ζωή. Μέσα από τις συζητήσεις των νέων της εποχής εκείνης μπορεί κανείς να αντιληφτεί τα πνευματικά ζητήματα που προκαλούσαν προβληματισμό. Ταυτόχρονα, όμως, δεν μπορεί παρά να μη δει την απραξία και τη νωχελικότητα που παρουσιάζεται στις συναναστροφές των νέων ανθρώπων.

Το βιβλίο ουσιαστικά αποτελεί την αφήγηση ενός πρωταγωνιστή, ο οποίος μέσα από τη δική του ματιά μάς παρουσιάζει τα ήθη της εποχής. Ωστόσο, η ειρωνεία και η σάτιρα είναι διάχυτη σ' όλο το έργο. Άλλωστε, τις περισσότερες φορές τα λόγια των ηρώων δε συμβαδίζουν με τα έργα. Το τέλος, μάλιστα, του βιβλίου αποδεικνύει όχι μόνο το κυνήγι της εύκολης ζωής αλλά και την παντελή έλλειψη ανώτερων ιδανικών.